

Udgifter, for saa vidt de have været fornødne. Denne Erstatning skal fastsættes af Retten til en *rund Sum efter Rettens Skøn* (»skadeløse Sagsomkostninger« kunne ikke paalægges, selv om der har været Overenskomst derom, heller ikke »efter Regning«). Udgift til Sagførersalær erstattes med et passende Beløb. — Bevilling til fri Proces skal ogsaa omfatte Udgifter til Porto og Bekendtgørelser samt Rejsseudgifter, Diæter og anden Betaling til Vidner m. v. og udstrækker sin Virkning til hele Sagen i den Instans samt til Eksekution.

B. Rettergangsmaaden.

I. Første Instans.

Medens, som anført under A, Rettergangsmaaden fremdeles bliver saaledes, at Sagerne i første Instans *paadømmes* enten af Underretten eller af Landsretterne, har Loven den nye Regel, at Behandlingen af *alle Sager i første Instans uden Undtagelse begynder ved Underretten*, og at de Sager, hvis Paadømmelse i første Instans hører under Landsret, først komme frem for denne, naar de ere saa vidt forberedte, at de ere modne til mundtlig Procedure og Paadømmelse. De nærmere Regler i saa Henseende ere i Hovedsagen følgende:

1. Sager ved Landsret.

a. *Sagen indledes* med en Stævning, der bliver at udtage til den *Underret*, under hvilken Sagens Paadømmelse vilde høre, saafremt Landsretsbehandling ej var anvendelig. Paa Sagens første Tægtedag møder Sagsøgeren og fremlægger Stævningen. Udebliver han, afvises Sagen. Udebliver Sagsøgte, afsiger Underretten paa Sagsøgerens Begæring Dom i Henhold til Sagsøgerens mundtlige Fremstilling. (Sagsøgeren kan dog ogsaa begære Sagen udsat og lade en Udskrift af det forefaldende forkynde for Sagsøgte). Møder Sagsøgte uden at rejse Indsigelse, giver Underretten efter Sagsøgerens Begæring Dom i Overensstemmelse med Paastanden. — Vil Sagsøgte bestride Sagsøgerens Paastand, maa han straks paa Sagens første Tægtedag fremlægge et Svarskrift. Den Indsigelse, at Stævningen er urigtig forkyndt, eller at Varslet har været for kort, kan ikke bevirke Sagens Afvisning, men kun berettige til Udsættelse. Sagsøgeren kan kræve Udsættelse for at gøre sig bekendt med Svarskriftet og eventuelt til yderligere Skriftveksling. Retten fastsætter da en Frist, inden hvis Udløb Sagsøgeren skal meddele Sagsøgte sine yderligere Bemærkninger, og en Frist for Sagsøgte til Afgivelse af Gensvar og berammer tillige et nyt Retsmøde, i hvilket bemeldte Skrifter fremlægges. En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre den nødvendig. Retten bestemmer da nye Frister dertil samt be-